

H o v o r n a .

Několik otázek ze zemědělského vyrovnání.

1. Zda je vyrovnací dlužník zemědělcem, dlužno posuzovati nikoliv podle vlád. nař. čís. 250/35, nýbrž podle vlád. nař. č. 76/36, které obsáhlejším způsobem než vlád. nař. č. 250/35 stanoví, koho jest pokládati za zemědělce. Obchodní zahradník jest zemědělcem ve smyslu § 1, odst. č. 2. a odst. 2. citovaného vlád. nař., vyživuje-li se převážně z výtěžku prací v zemědělském podnikání, což platí o zahradnictví, i když je toto z části (10%) zahradnictvím obchodním.

2. O tom, jaké hodnoty je majetek dlužníkův, nemůže býti zkoumáno před zahájením vyrovnacího řízení, nýbrž teprve v řízení samém podle ustanovení § 9, odst. 2. a násl. citovaného vlád. nař. soudním odhadem a ukáže-li se, že tu nebylo od počátku podmínek pro zahájení vyrovnacího řízení, může dojiti k jeho zastavení podle § 65 č. 5 posl. věty vyr. řádu.

3. Je-li dán důvod § 4 č. 6 vyrovnacího řádu (vyrovnací řízení nelze zahájit, nebylo-li doposud splněno dřívější vyrovnání), nelze zemědělské vyrovnací řízení zahájit, i když se jedná o zemědělce, neboť tento vylučovací důvod zůstal vlád. nař. 76/36 nedotčen, a je nerozhodným, že v posledních šesti měsících nebyl na jmění zemědělce vyhlášen konkurs, ani zahájeno vyrovnací řízení, ježto vylučovací důvod § 4 č. 6 vyrovnacího řádu byl pojat do citovaného paragrafu jen proto, aby byly zachyceny i ony případy, na něž by vylučovací důvod č. 3 nedopadal a aby tak vyloučení byli z výhody vyrovnacího řízení oni dlužníci, kteří pro nesplnění dřívějšího vyrovnacího řízení jí vůbec nezasluhují. (Z usnesení vrchního soudu v Brně jako soudu rekursního z 5. června 1936, č. j. R I 230/36.)

Písemnictví: Důvodová zpráva str. 2, 3, 8, 10, 11; Pužman-Knap: Dlužnické úlevy v praxi — str. 165, 167; Srb: Zemědělské vyrovnací řízení — str. 5, 19, 32; Loula: Zemědělské vyrovnací řízení — str. 98; Soukup: Zemědělské vyrovnací řízení str. 6, 11, 18; Dymeš: Konkurs a zemědělské vyrovnání — Hospodářská politika č. 32. Ch.

K poslední procesní novele 161/36. V časopise Prager Börsencourier čís. 688 z 3. září 1936 upozorňuje dr. Bedřich Pick, že v novele nebyl vzat zřetel k sporné otázce, u kterého soudu nutno podati žalobu o neplatnost nálezu rozhodčího soudu bratislavské bursy, obzvláště v tom případě, má-li žalovaný bydliště v některé z historických zemí. Dr. Pick poukazuje ke svým dřívějším vývodům v České advokacii čís. 5/1934 a k rozhodnutím nejvyššího soudu (Sbírka Vážný č. 12.244 a 12.877), v nichž nejvyšší soud projevil právní názor, že jde ve zmíněném případě o záporný spor o příslušnost, vzniklý z dvojitosti práva, platného jednak v zemi Slovenské a Podkarpatskoruské, jednak v ostatních zemích republiky Československé (§§ 784 a 787 zák. čl. I. z 1911 a čl. XXIII/2 uv. zák. k c. ř. s.), takže bylo na nejvyšším soudě, by podle § 28 j. n. a § 52 zák. čl. I/1911 stanovil soud příslušný pro rozhodnutí o věci. K těmto vývodům dra Picka bylo by uvést,

že nadhozená otázka je řešena ovšem jen ex lege ferenda v návrhu uvozovacího zákona k zákonu o vykonávání soudní moci a o příslušnosti řádných soudů ve věcech občanských (zákonu o soudní příslušnosti) a k civilnímu řádu soudnímu, který bude snad přece předložen na podzim k parlamentárnímu projednání. Článek L., odstavec 2 tohoto návrhu ustanovuje, že zmateční stížnost do nálezu bursovního soudu rozhodčího jest podati u krajského soudu (obchodního) v místě burzy do 15 dnů po doručení nálezu. O zmateční stížnosti rozhodne podle odst. 3. téhož článku krajský soud v neveřejném zasedání usnesením, jež doručí stranám a bursovnímu soudu. Článek dr. Picka bylo by doplniti také v tom směru, že oprávnění vyslyšati svědky, znalce a strany za účelem důkazu i přísězně neplatí jen pro rozhodčí soud burzy bratislavské, nýbrž i pro ostatní bursovní rozhodčí soudy československé. O tomto přísězném výsledku platí ovšem přirozeně ustanovení c. ř. s., takže případné změny bursovních stanov ohledně formy a způsobu přísěžného výsledku jsou vyloučeny. Stejně Neuner v Prager Juristische Zeitschrift č. 15. roč. XVI, který správně uvádí, že přísěžný výsledek o bo u sporných stran byl by proto u rozhodčího soudu bursovního vyloučen.

Dr. Chytil.

JUDr. František Bilovský, řádný profesor vysoké školy zemědělské v Brně, slavil 25. listopadu 1936 své šedesáté narozeniny. Jubilant náleží ke kruhu spolupracovníků našeho časopisu, v němž publikoval řadu svých literárních prací. Svou nejnovější knižní publikaci: Úvod do nauky o právních jednáních bezúčinných, vydal ve Sbírce spisů právnických a národohospodářských. Spolupracovníctví prof. dr. Bilovského s Časopisem a jeho práce v Právnické jednotě moravské má již také více než třicetiletou tradici, neboť byl od roku 1904 spoluredaktorem Zpráv právnické jednoty moravské, předchůdce našeho Časopisu. Zaznamenáváme tyto vzpomínky při této příležitosti s přáním všeho nejlepšího v dalším životním díle jubilantově.

Red.

JUDr. Rudolf Janeček, sekretář Obchodní a živnostenské komory v Brně, zemřel dne 24. listopadu 1936 ve věku 47 let. Zesnulý byl literárně činný v oboru práva ústavního. V roce 1922 vydal spis: Odpovědnost presidenta republiky a vlády, na základě kterého se hodlal habilitovat na právnické fakultě Masarykovy university, v uskutečnění tohoto úmyslu mu však zabránil jeho zdravotní stav.

kg.

Prohlášení. Dovídám se ke svému překvapení, že z příležitostných zmínek, jež jsem ve svém spisu „Teorie práva“ učinil o literárních projevech prof. Hoetzela, vyčetli někteří čtenáři útok proti prof. Hoetzelovi. Abych umlčel podobné domněnky, neváhám prohlásiti, že jsem byl dalek úmyslu přítele Hoetzela se nějak dotknout. Je pravda, že jsou mezi námi názorové rozdíly, pochopitelné při různosti východiska a metody, ale to přece nemůže býti důvodem, abych chtěl podceňovati Hoetzelův vynikající podíl na vědeckém pěstování našeho veřejného práva a abych chtěl proto kaliti náš osobní přátelský poměr.

František Weyr.